هوالأبهی

جناب خداداد زائر
جناب آقا رحمت‌اللّه جناب حاجی موسی جناب استاد غلامحسین جناب خداداد ابن نصیر علیهم بهآء اللّه الأبهی

هو الأبهی الأبهی

ای بندگان صادقان جمال قدم در هر کوری و دوری ضیافت مقبول و محبوب و تمدید مائده بجهت احبّای الهی ممدوح و محمود علی‌الخصوص در این دور عظیم و کور کریم که نهایت ستایش را دارد زیرا از محافل ذکر اللّه و مجالس پرستش حقّ فی‌الحقیقه شمرده میشود چه که در مجلس ضیافت آیات الهیّه تلاوت میگردد و مناجات ترتیل میشود و دلائل و براهین الهیّه مذاکره میگردد و قصائد و محامد در نعوت الهیّه خوانده میشود و نفوس در نهایت انجذاب مبعوث میگردد اصل مقصود این سنوحات رحمانیّه است و در این ضمن بالتّبع غذائی نیز صرف میگردد تا عالم جسمانی مطابق عالم روحانی گردد و تن حکم جان گیرد همچنان که نعم روحانیّه سابغست نعم جسمانیّه نیز کامل شود باری خوشا بحال شما که این حکم لطیف را مجری میدارید و سبب تذکّر و تنبّه و روح و ریحان احبّآء اللّه میشوید ع ع

باری اجتماع و الفت و مؤانست و مجالست از لوازم انسانیّت است باید هیئت اجتماعیّهٔ انسانیّه در بعضی اوقات جمع گردند و محاوره و مذاکره و مؤانسه نمایند تا سبب الفت قلوب شود و علّت ارتباط و نشاط و انبساط نفوس گردد و بالاتّفاق بنفحات قدس مشغول شوند تا انبعاثات روحانیّه و انعطافات رحمانیّه و انجذابات ربّانیّه جلوه نماید و ثمرهٔ وجود حاصل شود و از این گذشته سبب حصول معلومات شود و سبب اتّساع افکار گردد و مورث ازدیاد ذهن و ذکاء و ترقّی افکار و ادراکات شود و البهآء علیکم ع ع

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۱۲ نوامبر ۲۰۲۶، ساعت ۱۱:۰۰ قبل از ظهر